

Otravirea marchizei Chateaublanc, sotia marchizului de Ganges

Cumplita intamplare, careia i-a cazut victima o femeie tanara, frumoasa si sensibila, a nobilimii din Provence, a avut loc in secolul al XVII-lea. Casatorita foarte de timpuriu, la varsta de 13 ani, domnisoara Chateaublanc ramase vaduva in scurt timp. Asaltata de admiratori, ea alese ca sot in cele din urma pe marchizul de Ganges, greseala care avea sa o coste scump.

intrucat se casatorise mai ales din interes, caci mireasa era bogata si el avea nevoie de bani pentru viata destrabalata pe care o ducea, marchizul incepu curand sa-si neglijeze sotia, ceea ce nu insemna insa ca nu era gelos si banuitor. Acest sentiment, care pusese brusc stapanire pe el, il determina, din dorinta de a-si asigura fidelitatea marchizei, sa se adreseze celor doi frati ai sai, cu rugamintea ca acestia sa-si supravegheze indeaproape cumnata.

Din primul moment insa, fratii - dintre care unul era abate, iar celalalt cavaler - niste desfranati si ei, se indragostira de frumoasa femeie (si de averea ei) si nu intarziara sa-i depuna la picioare omagiile lor. Contrar asteptarilor lor, marchiza nu le acorda nici o atentie, respingandu-le categoric avansurile foarte asidue, asa incat incercarile lor de a o cuceri esuara complet. Mai mult chiar, ea facu un testament in care nu figura nide unul din cei trei Ganges. Deoarece pe abate si pe cavaler ii interesau, ca si pe fratele lor marchizul, in primul rand bogatiile tinerei femei si abia in al doilea rand farmecele sale, ci schimbara furiosi tactica si o amenintara (cu deplinul acord al sotului ei) ca o vor ucide daca nu va revoca testamentul prin care ii dezmostenea. Cum marchiza se mentinu ferm pe pozitie, sceleratii incercara s-o otraveasca in doua randuri, in cursul aceleiasi zile de 17 mai 1657 . Prima oara, substanta toxica fu introdusa intr-un medicament care ii paru marchizei prea inchis la culoare si prea dens. Dupa ce il bau totusi, simti nevoia sa se intinda in pat.

Afland ca nu se simtea prea bine, cateva prietene venira sa o vada. Marchiza ceru sa li se serveasca o gustare si manca si ea cate ceva. Cavalerul si abatele, care nu o slabeau din ochi, erau de fata si ei, numai ca pareau absentii. La un moment dat, cand prietenele anuntara ca pleaca, abatele se ridica sa le conduca, iar cavalerul ramase in incapere, pastrand o tacere de rau augur. Apoi usa se deschise din nou si in cadrul ei se ivi abatele cu un pistol intr-o mana si o ceasca intr-alta. Avea o privire cumplita, ochii ii ieseau din orbite. inchise usa si se apropie de pat, insotit de cavaler care la randul lui isi scoase sabia din teaca. Dar abatele fu cel care se adresa marchizei, anuntind-o ca tiebuie sa moara. Hotararea fusese luata, ea puiea cel mult sa aleaga arma care avea -sa-i curme viata : pistolul, sabia sau otrava. Fireste marchiza incerca din rasputeri sa-i induioseze, rugandu-i sa-i crute viata. Dar cei doi sceleratii erau ferm decisi sa-si duca planul la indeplinire.

Silita sa dea cat mai repede raspunsul, sarmana victima alesese otrava, pe care o bau in timp ce abatele ii tineea revolverul la tampla, iar cavalerul, sabia in piept. Cum in fundul cestii ramasese o buna parte din otrava, cavalerul o mesteca cu o lingura de argint si i-o dadu s-o inghita. Marchiza

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

turna apa cu otrava in gura, dar scotand un strigat de parca ar fi fost in pragul mortii, scuipa continutul peste cearsafuri. in cele din urma, ea ceru un preot, caruia sa i se spovedeasca. Asasinii iesira ca sa cheme un vicar, pe nume Perrette, fost perceptor al marchizului, care era la curent cu complotul lor.

Ramasa singura in incapere, tanara femeie se ridica imediat din pat si, asa sumar imbracata cum era, incerca sa sara pe fereastra. Dar tocmai cand era pe punctul de a sari in curtea de pasari, in camera intra vicarul, care incerca s-o impiedice sa-si duca la indeplinire planul. Totusi el nu reusi, ramanand in mana doar cu o fasie din juponul femeii. Desi sarise de la o inaltime de aproape sapte metri, marchiza nu suferi, spre marele ei noroc, leziuni prea mari. Furios ca prada ii scapase din mana, vicarul arunca dupa ea cu un vas plin cu apa ; cana grea ar fi spart, fara indoiala, capul femeii, daca n-ar fi cazut la o departare |e cativa centimetri de ea.

Bucuroasa ca scapase pentru moment de calaii ei si aproape nevenindu-i sa creada ca nu se alesese cu nici o fractura, marchiza incerca mai intai sa elimine otrava pe care o inghitise. Apoi, cuprinsa de disperare ca nu avea pe unde iesi, pentru ca toate portile erau incuiate, ceru sprijinul unui randas. Acesta, omenos din fire, o ajuta sa paraseasca curtea printr-unul din grajdurile conacului si o incredinta unor femei pe care le intalni in cale.